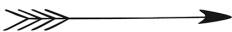

Сьогодні ^{той} день

ДАТА: 30 квітня, вівторок

РОЗКЛАД:

7>8 _____
8>9 _____
9>10 робота _____
10>11 _____
11>12 _____
12>13 _____
13>14 _____
14>15 _____
15>16 _____
16>17 _____
17>18 _____
18>19 велотренажер _____
19>20 _____
20>21 вікторина _____

СПИСОК СПРАВ:

- Купити склянку
- для води
- Купити екранки
- _____
- _____
- Стендер
- їжа для кота
- _____
- _____

ЦІЛІ НА ДЕНЬ:

ПИТИ БІЛЬШЕ
ВОДИ!!!

НОТАТКИ:

Доцитай

Уліфанти¹

+ СНИДАНОК:

смузі

+ ЛАНЧ:

Садвей?

+ ВЕЧЕРЯ:

+ ТРЕНУВАННЯ:

велотренажер
перед вікториною?

¹ Книжка Гейл Ханімен «З Елеанор Оліфанта усе гаразд». (Тут і далі прим. пер.)

Розділ перший

У якому ми зустрічаємося з нашою героїнею і стаємо свідками злочину, скоєного через нерозсудливість

Уявіть, що ви пташка. Хай яка пташка, та, коли вам заманеться бути страусом або куркою, цим неквапливим птахам буде важко встигати за вашою фантазією. А тепер уявіть, що ви ширяєте в небесах над Лос-Анджелесом, час від часу відкашлюючись від смогу. Під вами поблискують сяйливі стрічки машин, а в далечині ви бачите сюрреалістичний зелений клапоть, що видається зеленою латкою на сірій шкарпетці. Ви підлітаєте ближче, і клапоть тепер стає схожим на мережу зі старих будинків та вулиць. І ось ви в Ларчмонті. Вітаю, ви дісталися секретного місця, про яке навіть не всі жителі Лос-Анджелеса знають. Цей район подібний до всіх інших, але він може похвалитися лісом дерев, якими густо засаджені в'юнисті вулиці. Здається, неначе ці дерева скопом перенесли з фільмів Капри. Усі ці дерева посадили тут десь у двадцятих роках минулого століття.

Будинки в Ларчмонті великі, але не помпезні. У кожному дворі є палісадники, завдяки яким вулиці візуально здаються ширшими. Навіть сьогодні більшість будинків має той вигляд, що й був, коли їх тільки побудували. Усе це завдяки програмі збереження історичної спадщини міста, а також людям, які вважають свій район дуже симпатичним. Деревя розрослися, ставши найкращими зразками своєї породи: магнолії наповнюють повітря солодким ароматом, кедри всипають вулиці своїми голками, утворюючи іржаво-червоні килими, а завдяки дубам

прибирання вулиць і правила, що регулюють, з якого боку вулиці паркуватися, стали життєво необхідними.

Бульвар Ларчмонт — серце однойменного району, де рясніють кафе, ресторани, крамнички, різноманітні майстерні, а ще там є одна з небагатьох незалежних книжкових крамниць, що збереглися в Лос-Анджелесі. Тут працює Ніна Гілл — берегиня цього святилища та героїня як свого життя, так і книжки, примірник якої ви зараз тримаєте в дбайливих руках.

Книгарня «У лицаря» працює з 1940 року, і, попри те що її прибутки то зростали, то падали, справжня любов до книжок і тонке розуміння клієнтів крамниці не давали бізнесу занепасти. Вона була така, якими й мають бути незалежні книгарні: її власниця і люди, що там працювали, люблять книжки, читають їх, думають про них і продають їх людям, які мають до книжок смак. Тут влаштовують читацьку годину для дітей. Сюди приїжджають автори. Тут є безкоштовні закладки. Це справжній рай на землі, якщо для тебе рай пахне папером і друкарською фарбою. Ніна уявляє собі рай саме таким, але на початку цієї історії вона б із задоволенням повернулася б до тієї фантазії, де всі ми були птахами, щоб спорожнитися на голову жінки, що стоїть перед нею.

Жінка зосередила свій войовничий — і тільки так про нього можна сказати — погляд на Ніні. На грудях у неї коливалося коштовне лазурове намисто, яке їй аніскі-лечки не пасувало.

— Поверніть мені мої гроші. Ця книжка страшенно нудна: герої в ній тільки те й роблять, що сидять то там, то там і про щось базикають. — Вона тяжко зітхнула, імітуючи страждання. — Не розумію, чому менеджерка сказала мені, що це класика.

Ніна поглядом пошукала обвинувачувану, яку звали Ліз Квінн. Вона чула віддалене шарудіння шовкової тканини в секції підліткової літератури, де сховалася Ліз. Боягузка! Ніна вдихнула ненависть і видихнула любов. Вона всміхнулася до покупчині:

— Ви прочитали її всю до кінця?

У відповідь жінка не всміхнулась.

— Звісно.

Отже, книжки вона на півдорозі не полишає, але любить скаржитися.

— Що ж, тоді ми не можемо повернути вам гроші.

Ніна підібгала пальці на нозі в пухнастій шкарпетці. Покупчиня цього звісно не могла побачити, і Ніна щиро сподівалася, що зберегла спокійний та непохитний вигляд.

— Чому це?

Жінка була невеличка на зріст, але, проказавши ці слова, змогла випростатися на кілька сантиметрів угору. Усі тренування з пілатесу не минули даремно.

Ніна діяла рішуче:

— Тому що ми продали вам книжку, а ви її прочитали. Це і є циклом життя книжок. Якщо вона вам не сподобалась, мені справді прикро, але ми нічим не можемо зарадити. — Вона поглянула на книжку, що лежала на прилавку. — Вам справді не сподобалось? Це один з найвидатніших романів усіх часів.

Ніна намагалася притлумити бажання дістати уявний бластер і знести ним голову цій жінці. Їй згадався уривок з фільму «Термінатор 2», де срібляста голова ділиться після вистрілу навпіл і її частини звисають по обидва її боки. Ліз завжди просила Ніну бути дуже ввічливою з клієнтами, а також пам'ятати про те, що

будь-хто може замовити книжки через інтернет швидше, ніж купить їх у книгарні «У лицаря». Ніна повинна була створити дружню атмосферу, щоб подобатися покупцям, які, своєю чергою, змогли б дати книгарні, по-перше, більше грошей, а по-друге, більше часу, ніж «Тому іншому місцю». Незалежні торговці книжками називали те місце «Та сама Річка», щоб не вимовляти справжню назву вголос. Але, як часто думала Ніна, проблема не зникне, якщо прикинутися, що річ лише в самому факті існування цієї крамниці, названої на честь річки в Південній Америці.

Жінка скривилася:

— Я не знаю, чому героїня тільки те й робить, що сидить і виглядає у вікно. Якби я марнувала час, сидячи на дупі й роздумуючи про життя, я, будьте певні, ніколи не стала б такою успішною, якою є. — Вона відкинула назад свої довгі біляві кучері й виголосила: — Якщо мені не подобається їжа в ресторані, я можу відмовитися від неї і мені повернуть гроші.

— Але не тоді, коли ви її з'їли, — упевнено зауважила Ніна.

— Може, я бодай знижку зможу отримати від книгарні?

Ніна похитала головою:

— Ні, але я можу вам запропонувати бібліотечну картку. У бібліотеці ви можете геть безкоштовно взяти будь-яку книжку, прочитати, а потім повернути. — Вона видавила із себе посмішку. — Узагалі недалеко звідси є аж дві бібліотеки.

Вона була впевнена, що Ліз лише зрадіє втраті такого клієнта. Цілковито впевнена.

— Недалеко?

Ніна зітхнула.